

PANE, KU KOMU BY SME IŠLI?

LEKCIA: Jn 6,60-71

TEXT: Jn 6,66-69

Milí bratia a milé sestry!

Možno si všetci spomíname na nejaký rozhovor, po ktorom sme svojmu partnerovi ukázali chrbát a povedali sme mu: Daj mi pokoj! Nepáči sa mi, čo hovoríš. Nesúhlasím s tým, čo hovoríš, a nie som ochotná ďalej sa s tebou rozprávať. A takto zanikajú medzilidské vzťahy. Keď naši blízni nehovoria to, čo chceme počuť, opúšťame ich. Je to smutné. Smutné je, keď ľudia nie sú ochotní počúvať nič iné, len to, čo chcú práve počuť, je smutné, keď sa obrátia k svojim blízkym chrbtom.

Ale ešte smutnejšie je, keď sa ľudia obrátia chrbtom k Ježišovi. Tomu, kto sa predstavuje ako Chlieb života. Tomu, Kto vie, Kto Ho poslal, vedel aj to, prečo bol poslaný od Otca. Nielen preto, aby pre ľudí vyriešil otázku chleba, ale aj preto, aby im ponúkol riešenie na všetky otázky života, predovšetkým otázky ich večného života.

Hoci sa Ježiš snaží vyriešiť najdôležitejšiu ľudskú otázku, ľudia sa od Neho odvracajú. Nepotrebujeme Ježiša! Sme dosť silní aj dosť šikovní, aby sme si poradili so svojim životom sami. Je dobré, keď nasýti hladujúcich, je dobré keď nám pomôže vo chvíľach súženia, - ale do života nech nám nezasahuje! S tým si poradíme aj sami! To nie je Jeho starosť, ale naša! V tom sa my lepšie vyznáme! Lepšie vieme, čo potrebujeme!

Prečo je Ježišova reč tvrdá? Čím tak odstrašil ľudí?

V prvom rade tým, že On skúma srdce i vnútro človeka. Preskúma aj tie najvnútornejšie najtajnejšie zákutia našej duše. Preskúma, spozná hriech, odhalí ho a poukáže naň. Nič nám nezatajuje. On je nepodplatiteľný. S Ním sa nedá vyjednávať. Jeho „*tvrdá reč*“, Jeho Slovo nepozná kompromisy. Ježiš vidí a aj nám dáva poznať všetko, čo nie je od Neho, čo sa Jemu v našom živote nepáči. Odhalí hriech, konfrontuje hriešnika s Jeho hriechom i so sebou samým. „*Tvrdá je to reč. Kto ju môže počúvať?*“ „*Tvrdá je to reč*“, veď nikto nerád vidí svoju slabosť a bezmocnosť.

„*Tvrdá je to reč*“, lebo žiada od hriešnika zmenu a ponúka mu svoje vykúpenie. Nezostaň tam, kde si! Mňa poslal Otec, aby som ti pomohol. Ja som Chlieb života, len vstúp do spoločenstva so mnou. Nevzdáľuj sa od Toho, kto ti dokáže pomôcť. Neodvracaj sa od Toho, ktorý je ochotný a schopný priniesť do tvojho života niečo úplne nové.

Keď Ježiš videl, že mnohí od Neho odchádzajú, obrátil sa k Dvanástim s touto otázkou: „*Aj vy chcete odísť?*“ Vidiac, že mnohí od Neho odišli, ponecháva túto možnosť aj svojim najbližším, Dvanástim, okruhu svojich najbližších učeníkov. Ponechal túto možnosť aj tým, ktorí najviac cítili tvrdosť Jeho reči, ktorí boli najviac s Ním, ktorí z Jeho tvrdej reči počuli najviac. Ktorých si On sám vybral, ktorí Ho nasledovali, zanechajúc všetko. „*Aj vy chcete odísť?*“ Vy, ktorí ste zažili tvrdosť mojej reči, ale aj úplnosť vyslobodenia? Ježiš nikoho nenúti, aby s Ním zostal. Nikomu nechce vnucovať nový život, nové možnosti, ktoré vyplývajú zo spoločenstva s Ním, zo vzťahu k Nemu. Nenúti, ale pozýva: „*Ja som Chlieb života.*“ Alebo: „*Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťaženi.*“ Ježiš volá, ale nepácha násilie.

Brat, sestra! Do ktorej skupiny patíš? Kam si sa zaradil? Kde ťa nájde Boh, keď príde súdiť živých i mŕtvych? Medzi tými, ktorí opustili Ježiša pre tvrdosť Jeho reči? Alebo sa ťa pýta: Aj ty chceš odísť? Aj ty sa chceš vzdialiť odo mňa, od môjho Slova, od mojich prisľúbení?

Okruh Ježišových učeníkov sa značne zúžil. Zúžil sa na Dvanástich. Títo s Ním zostali. Oni prijali Jeho tvrdú reč. A našiel sa medzi nimi jeden, ktorý ju nielen prijal, ale učinil verejné vyznanie o tom, ku Komu patrí. Vyriekol nielen vo svojom mene, ale aj v mene svojich druhov,

čo si myslia: Pane, ku komu by sme išli? Ty máš Slová večného života. Ku komu by sme išli? Ved' len Ty nás dokonale poznáš. Poznáš, preskúmaš, a predsa nás prijímaš. Neodoženieš nás od seba, ale chceš mať spoločenstvo s nami. Nehanbíš sa za mňa. Ku komu by som išla? Peter spoznal, že Ježišove slová sú Duch a život. Peter uveril, že Ježiš je Ten, Koho poslal Otec v záujme vykúpenia tohto hriešneho sveta. Lebo nielen Židia, nielen pohania, ale aj učeníci potrebujú uveriť tejto skutočnosti. Nestačí chodiť s Ježišom, nestačí Ho neopustiť, ale je potrebné veriť v Jeho spásanosnú moc. Je potrebné uveriť a prijať, že On prišiel na túto zem kvôli nám, pre nás sa Jeho lámané telo stáva Chlebom života. Ježišovo Slovo totiž podnecuje vieru v ľudskom srdci. Ale vieru aj vyžaduje. Nie raz hovoríme, že nerozumieme Božiemu Slovu, že ho už ani denne nečítame, lebo nám nič nedáva. Nie, lebo nie sme ochotní prijať *tvrdú reč*, vyberáme si z Božieho Slova len to, čo sa nám páči, čo nám je príjemné. Mnohokrát z nášho srdca chýba viera, ktorá by z neho mala vytrysknúť ako odpoveď – tak ako z Petrovho.

„*A my sme uverili a spoznali, že Ty si Boží Svätý.*“ Pokračuje Peter. Nielenže sme uverili, ale sme aj spoznali. „*K svojej viere pripojte aj poznanie.*“ Hovorí Peter vo svojom všeobecnom liste. Nestačí len veriť, lebo viera sa často zachveje. K viere je potrebné pridať aj poznanie. Poznanie Boha a poznanie seba samých. Poznanie ako zistenie, objav. Otvorenie duchovných očí, zistenie tej skutočnosti, že Hospodín poslal svojho Jednorodného Syna, aby sme skrz Neho mali život, aby nás spasil.

My veríme a spoznali sme. Nie predpokladáme a myslíme si. Viera a poznanie.

A z nich prýšti vyznanie viery. Prvé kresťanské vyznanie: „*Ty si Kristus, Syn živého Boha*“, alebo: „*Ty si Boží Svätý.*“ Základ všetkých ostatných vierovyznaní. Petrove slová, ktoré mohli vzniknúť a odznieť len na základe Kristovej tvrdej reči.

Viera a k nej pridané poznanie má teda úlohu a cieľ aj v našej dobe. Čo osoží viera, ktorá buduje len nás? Čo osoží poznanie, ktoré iba nás obohacuje? Ak neprináša ovocie vierovyznania a svedectva. Nehovorím, že aj my musíme rýchlo vysúkať takéto vyznanie našej viery. Nie, oveľa viac je nutné naše svedectvo o Ježišovi Kristovi tam, kde je to potrebné. Tam treba vyznať, že On je Boží Svätý, ktorý má moc nad všetkým, prejavuje ju aj tam, kde o ňom ešte pochybujú, alebo kde sa kláti viera našich blížnych. Nielen slovné svedectvo však môže oslovit' našich bratov a naše sestry. Niekedy sú určite dôležitejšie naše Bohom dané a usmernené skutky. Pomoc tam, kde je potrebná: Vystreté ruky, naslúchajúce uši, otvorené oči, modliace sa srdce. To všetko svedčí o tom, že Ježiš je Boží Svätý, Vykupiteľ sveta, Mesiáš – tvoj i môj Spasiteľ.

Nech nám Hospodín pomôže, aby sme neopúšťali Krista, počujúc Jeho tvrdú reč. Odpovedzme Mu vierou, poznaním a svedectvom o ňom. Amen.

Písané kázne - 2021, Mgr. Erika Domonkošová